

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 59. Quid præterea addendum sit circa petitionem & redditionem debiti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

Juristarum, qui in hoc Glosam deserunt. Neque
hic extenduntur odiosa, sed explicantur leges in
cibus omnino æqualibus, & per æquivalen-
tiam jisdem.

§. 4. Si conjux ignoranter contraxerit hanc 388.

cognitionem, non impeditur usus conjugii, ne-
quidem quoad petitionem debitum, can. De his,
10. q. 1. Cap. Si vir, De cogn. spirit. Sanc. d. 32.
Valerque non tantum in ignorantia facti, si non
suerit esse filium suæ conjugis, sed etiam in
ignorantia Juris, si nesciverit legem id prohi-
bentem. Si tamen scivit legem prohibentem,
quamvis non sciverit oriri illud impedimen-
tum, non excusat, sed impeditur à peten-
do, Avers.

§. 5. Aliqui putârunt, si tam maritus, quam 389.

morejusmodi cognitionem contraxerit, delicta
qui compensari, & neutrum privari jure pe-
tendi debitum. Sed oppositum tenendum est,
quia ita postulat reverentia Sacramenti; quod,
ut in quo ministravit. v. Avers. supra.

§. 6. Quamvis secundum dicta impediatur 390.

debito debiti per supervenientem cognatio-
nem spiritualem, attamen non impeditur per
supervenientem cognitionem legalem, uti di-
etur n. 601. Quis autem dispensare possit ad
secundum debitum, si Matrimonio superveniat
affinitas, cognatio spiritualis, votum castitatis
et dicetur suis locis.

Q. 59. Quid præterea addendum sit circa petitio- 391.

rem & redditionem debiti. R. §. 1. Excusatur con-
tra peccato gravi, quando negat alteri petenti
debitum benevolè & amicè, non autem tan-
quam debitum, quia tum non censetur petere
animo obligandi, Perez d. 50. n. 3. E contrà
peccat

252 peccat mortaliter, si vel semel neget serio, in-
stanter, & rationabiliter petenti, Gob. tr. 10. n.
611. Attamen non peccat mortaliter, saltem
ordinariè, qui tantum parvo tempore differt, v.
g. si petenti de die, neget, quia reddet de nocte,
Dianap. 5. tr. 5. R. 14. Perez, Gob. num. 614. Spor.
num. 276.

392. §. 2. Quamvis licitum sit negare debitum
ad vitandum magnum detrimentum in bona
fortunæ vel famæ, quia contrahens non obli-
gavit se ad notabilia incommoda ideo subeur-
da, Sanch. I. 9. d. 25. n. 5. tamen multiplicatio
prolis ordinariè non excusat, nisi abeffet omni
periculum incontinentiæ, & imminaret magna
incommoditas in alendis tot prolibus, Sol. Lop.
Sa. De cætero finis Matrimonii est propagatio
generis humani, & ordinariè non ideo incur-
tur gravis necessitas, Silv. Sanch. Lym. Gob. n.
625. Spor. Et saltem in perpetuum non potest
ideo negari debitum ob periculum incontinen-
tiæ, ergo frustra negabitur ad breve tempus,
post quod nihilominus fiet conceptio.

393. §. 3. Peccat conjux, qui per voluntarias pol-
lutiones reddit se impotentem ad reddendum
debitum: item, qui sine justa causa diu vel longe
peregrinatur absque consensu conjugis, quia in-
justè privat solutione debiti.

394. §. 4. Si vir sit amens vel ebrius, uxor potest,
attamen non tenetur ei reddere debitum, quia
petitio illa non est actus humanus, ergo non ob-
ligat, Sol. Henr. Sanch. I. 9. d. 23. Avers. q. 21. f. 7.
Loth. tr. 18. à n. 17. contra Nav. Silv. & alios. Si
vir sit tantum semiamens vel semiæbrius; uxor
tenetur reddere, quia possessio juris ad pet-
rum stat pro viro: item si vir aliæ patet ut
pol.

pollutionem, uxor tenetur reddere, quia aquitas postulat, ut valde egenti reddatur, quod debetur, *Sanch. Gob. n. 615. Spor. n. 284.* Peccat vir compoimentis, si petat debitum ab uxore amente, quia probabilissimum est periculum, ne factum in utero necet, *Sanch. n. 8. Gob. n. 595.* Si uerque sit impos mentis, mortale esset eos conjungere ad copulam, quia evidens est periculum proli suffocandæ, vel si nascatur, male educandæ, ideo enim etiam vagus concubitus est illicitus, *Ledesm. Lop. Sanch. n. 5. Averf. suprà.*

§. 5. Si morbus, v. g. gallicus vel lepra, validus diu duret, congruum erit, ut alter coniux aliquando reddat, *Sanch. d. 24. n. 23.* Imò videtur teneri aliquando reddere, quia nimis difficile est aliquibus perseverare in perpetua lucta contra motus concupiscentiæ: potest autem alter sic regere se, aut tali modo congregari, ut vitet periculum contagionis, *Spor. suprà.* Hecticâ laborantem *Laym.* excusat à redditione debiti, quia multum nocet homini phthisico vel hecticâ laboranti effusio semenis. Si lepra supervenerit uni conjugum, alter sanus non tenebitur ei quidem cohabitare cum probabili periculo infectionis, quia obligationi debiti prævalet salvæ individuali sui incolumitas, *Sanch. n. 29.* qui caput 2. De conjug. lepros. intelligit, si fieri possit absque nocibili periculo infectionis. De excusatione à reddendo debito ob periculum morborum vel infectionis, plura videri possunt apud *Zacch. I. 3. t. 3. q. 6.*

§. 6. Si nimis frequenter petatur debitum, *396.* negari potest, v. g. si ter unâ nocte reddiderit, potest quartâ vice negare, *Rodrig. Laym. Spor. n. 13. addit. Gob. n. 622.* videri etiam nimis frequen-

quenter peti, si maritus non contentus nocturnâ redditione, etiam per diem petendi contumaciam habeat; aliud est, si quandoque tantum per diem peteret.

397. §. 7. Uxor sciens ex judicio Medicorum, sed concipiatur & pariat, fore per hoc in proximo periculo vitae, illicite ejicit semen, uti habet communis & certa, contra Fagundez: itaque velde precretur, vel negetur debitum, nam secundum dicta n. 395. non tenetur reddere cum tali periculo.

398. §. 8. Uxor non peccat communicando iniurias Matrionii, aliisque rebus omnibus cum viro suo excommunicato, dummodo in criminis ipso non communicet, Cap. *Quoniam malos*, 11. q. 3. similiter vir cum uxore excommunicata. Quod valet, etiam si tantum ratum sit Matrimonium, & quamvis iterumque esset excommunicatus. Possuntque ista pluribus videri deducta apud *Sanch. l. 9. d. 14.*, ubi plura habet circa conjuges excommunicatos.

399. §. 9. Confessarius debet monere penitentem, si advertat eum negare debitum: tum autem est causa id suspicandi, si sint continua rixae inter ipsos, hinc suaviter rogari potest, an etiam omnia praestet, ad quae obligatur, conjugio suo vel sua. De obligatione reddendi in primo bimestri, dicetur à n. 419. Ad quid teneatur uxor, si vir propter arctitudinem vasis non possit habere copulam, dicetur n. 798.

400. Q. 60. Quid ad hunc casum sit dicendum: Caius viduus procurat Claudiam, quae in Matrimonium consentire noluit, nisi Caius promitteret ei mille imperiales ad liberam ejus dispositiorem in perpetuum dandos. Facit hoc Caius,